

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

MÁTRAINÉ TÖRŐ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(47070/10. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. március 11.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Mátrainé Törő kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott
ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *Elnök,*

Sajó András,

Egidijus Kūris, *bírák*

és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*

2014. február 11-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az
azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (47070/10. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Mátrainé Törő Ildikó („a kérelmező”) 2010. augusztus 3-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. március 6-án a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1961-ben született és Budapesten él.

5. A kérelmező 1994-től a Magyar Rendőrség hivatalos állományának tagja volt.

6. 1997 elején azt a jelzést kapta, hogy munkaviszonya néhány hónapon belül megszűnhet; ezért saját kezdeményezésére egy máik rendőrkapitányságon állásinterjún vett részt.

7. Kiemelt főelőadóként alkalmasnak találták egy új pozícióra a terrorelhárítási egységben

8. 1998-tól kezdve évente a korábban alkalmazott tesztől eltérő orvosi alkalmassági teszten kellett átmennie. Ezen a teszten a *terrorelhárító beosztású* személyeknek kellett megfelelniük.

9. 2001. február 13-án a kérelmező megkezdte a szokásos évi orvosi vizsgálatokat, de felettese arra utasította, hogy hagyja abba a tesztet. Még két vizsgálat volt hátra.

10. Ezt követően a kérelmezőt arra utasították, hogy 2001. május 27-én újból vegyen részt egy másik orvosi vizsgálaton. Úgy tűnik, hogy erre azért volt szükség, mert a számára 1997-től előírt új alkalmassági tesztek nem megfelelően kerültek alkalmazásra.

11. Ez utóbbi vizsgálat eredményeként alkalmatlannak találták az általa betöltött pozícióra, s elbocsátották a szolgálatból.

12. 2002. február 28-án a kérelmező jogellenes elbocsátás miatt kártérítést követelve pert indított a munkaügyi bíróság előtt.

13. 2005. szeptember 21-én a Fővárosi Munkaügyi Bíróság helyt adott a kérelmező keresetének, és kártérítés fizetésére kötelezte a munkáltatót.

14. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 2006. április 14-én hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, s a Munkaügyi Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

15. A megismételt eljárásban a Munkaügyi Bíróság 2008. január 16-án elutasította a kérelmező keresetét. A bíróság a felek vallomásaira és más tanúvallomásokra, egy orvosszakértői véleményre, valamint egyéb okirati bizonyítékokra támaszkodott, és meggyőződött arról, hogy a kérelmező szolgálati jogviszonyának megszüntetése jogszerű volt.

16. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 2008. október 15-én hatályában fenntartotta a határozatot.

17. 2010. április 7-én a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartotta a másodfokú határozatot.

A JOG

18. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. Az elhúzódással kapcsolatosan az Egyezmény 13. cikkére is hivatkozott.

19. A Kormány nem vitatta a panaszt.

20. A figyelembe veendő időszak 2002. február 28-án kezdődött, és 2010. április 7-én zárult le. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten több mint nyolc évig tartott.

21. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

22. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (egyéb esetjog mellett ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bíróság megismétli, hogy munkaügyi jogvitákban különös szorgalommal kell eljárni (ld. *Ruotolo v. Italy*, 27 February 1992, § 17, Series A no. 230-D).

23. Az elébe terjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a jelen körülmények között a Bíróságot eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

24. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a hazai bíróságok állítólagosan helytelen jogértelmezése miatt az Egyezmény megkülönböztetést tiltó 14. cikke is megsértésre került.

A Bíróság szerint nincs jele annak, hogy a kérelmezőt más, hasonló helyzetben lévő személyektől eltérően kezelték volna. Amennyiben a panasz úgy értendő, mint ami a per kimenetelét kérdőjelezi meg, úgy a Bíróság megismétli, hogy a bizonyítékok értékelése és a hazai jog értelmezése elsődlegesen a nemzeti hatóságokra tartozik (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I).

Ebből következően ez a panasz nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja alapján, ezért a panaszt a 35. cikk 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

25. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező 35.540 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

26. A Kormány vitatta az igényt.

27. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ilyen címen 2.300 eurót ítél meg számára.

28. A kérelmező nem terjesztett elő költségtérítés iránti igényt.

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül nem vagyoni kár tekintetében 2.300 (kétezer-háromszáz) eurót, továbbá az ezen

összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további követeléseit egyhangúlag *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. március 11-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök